

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14C/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113226237
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113226237.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti odporcom: 1. R. U., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V. X. XXX/XX, Y. X., 2. K. I., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O., t.č. obaja odporcovia na neznámom mieste, v konaní obaja zastúpení opatrovníkom: Y. T. P., Z. C. U. L., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie sumy 2.335,56 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, takto

rozhodol:

I. Platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 36Ro/214/2013-23 zo dňa 16.01.2014 sa **z r u š u j e**.

II. Návrh sa **z a m i e t a**.

III. Odporcom v 1. a 2. rade sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

IV. Navrhovateľ je **p o v i n ň ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkov náhradu trov konania v sume 388,85 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 12.08.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.09.2013, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.335,56 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 4,025 % ročne z čiastkových súm tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.050,00 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.050,00 eur len 9,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.335,56 eura do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcami uzatvoril dňa 26.11.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100032517, na základe ktorej poskytol odporcom úver vo výške 1.050,00 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporcovia zaviazali splatiť v 48 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 53,93 eura v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti odporcov sa s nimi navrhovateľ dohodol na odklade splátok č. 5,6,7 pôžičky a tieto sa odporcovia zaviazali splatiť ako splátky č. 49,50,51. Odporcovia sa dostali do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, napokon zaplatili len sumu 253,08 eura. Vzhľadom k tomu, že odporcovia boli v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo im doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Oznámenie o uplatnení práva bolo odporcom doručené dňa 09.11.2011. V súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka došlo

k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 27.11.2011, kedy boli odporcovia povinní uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Celková suma dlhu odporcov voči navrhovateľovi predstavuje súčet neuhradených splátok, t.j. sumu 2.335,56 eura. Nakoľko sa odporcovia dostali do omeškania s plnením svojich povinností, navrhovateľovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,065% denne a v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nárok na úrok z omeškania, pričom navrhovateľ si popri nároku na zmluvné pokuty uplatňuje aj úrok z omeškania tak, aby neprevyšovali priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Napriek výzvam navrhovateľa nedošlo zo strany odporcov k splneniu ich záväzkov.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 36Ro/214/2013-23 dňa 16.01.2014, ktorý sa nepodarilo doručiť odporcom v 1. a 2. rade, preto ho súd vo výroku I. zrušil v súlade s § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Nakoľko pobyt odporcov v 1. a 2. rade bol v konaní neznámy, súd im ustanovil opatrovníka a ďalej konal s ním. Opatrovníkovi bol návrh s prílohami doručený, k tomuto sa nevyjadril.

Podaním zo dňa 18.12.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.12.2014, oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporcu. Na základe námietky navrhovateľa rozhodol o prípustnosti jeho vstupu do konania Okresný súd Trnava, ktorý uznesením č.k. 14C/162/2014-61 zo dňa 27.03.2015 rozhodol, že vedľajšie účastníctvo uvedeného občianskeho združenia je prípustné; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 23.04.2015.

Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 14.01.2015, kde uviedol, že s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 250/2007 Z.z. a zákona č. 129/2010 Z.z. jednoznačne vyplýva, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Má za to, že odporcovia ako spotrebiteľia niekoľkonásobne preplatili požičanú istinu úveru a z tohto dôvodu považuje takéto plnenie uplatnené navrhovateľom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Ďalej uviedol, že navrhovateľ si v konaní uplatňuje neprímerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporcovia vrátili navrhovateľovi sumu 253,08 eura, tým zanikla povinnosť odporcov vrátiť finančné prostriedky v tejto časti, pričom ostala povinnosť vrátiť iba rozdiel medzi 1.050,00 eur a 253,08 eura, t.j. 796,92 eura. Vedľajší účastník namietol tiež samotný proces kontraktácie. Zmluvnú pokutu žiadal vyhodnotiť a vyhlásiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Záverom navrhol, aby súd návrh prevyšujúci sumu 796,92 eura zamietol a zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 12.08.2013, Pokusom o zmier zo dňa 03.09.2012, Oznámením o zosplatnení zo dňa 06.11.2011, výpisom z obchodného registra, Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8100032527, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., fotokópiou závidy, Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 26.11.2010, Kartou klienta, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 18.12.2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 14.01.2015, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 14.01.2015, ako aj ostatným obsahom spisu, prednesom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a opatrovníčky odporcov v 1. a 2. rade v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporcovia v 1. a 2. rade podpísali dňa 19.11.2010 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. 8100032517, na základe ktorej žiadosti žiadali navrhovateľa o poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 1.500,00 eur pri ročnej úrokovej sadzbe úveru vo výške 70,01 %, ktorý úver chceli splácať v 48 mesačných splátkach vo výške 77,05 eura. Navrhovateľ podpísal žiadosť/zmluvu dňa 26.11.2010, s tým, že úver (úverový limit) mal byť vo výške 1.050,00 eur, s výškou mesačnej splátky 53,93 eura a ročnou úrokovou sadzbou vo výške 70,00 %. Odporcom bola vyplatená suma celkovo vo výške 792,34 eura, a to dňa 26.11.2010, pričom odporcovia zaplatili navrhovateľovi sumu 253,06 eura.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu podpísania žiadosti), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu podpísania žiadosti), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu podpísania žiadosti), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ (v znení účinnom ku dňu podpísania žiadosti), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 250/2007 Z.z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Niet pochybností o tom, že navrhovateľ v danej veci vystupoval ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, formulárová žiadosť/zmluva ním bola vopred pripravená a odporcovia vystupovali ako spotrebiteľia, ktorí nemajú postavenie podnikateľa, a ktorí nemohli ovplyvniť podstatný obsah žiadosti/zmluvy, ani obsah zmluvných dojednaní. Súd dospel k záveru, že zmluva, ktorá mala byť uzavretá medzi navrhovateľom a odporcami má charakter spotrebiteľskej zmluvy, a je preto nevyhnutné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Súd následne skúmal, či medzi navrhovateľom a odporcami došlo k platnému uzavretiu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru.

Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru vyplýva, že odporcovia dňa 19.11.2010 v čl. 5. pod označením „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v EUR (vyplňte)“ uviedli, že žiadajú o poskytnutie čiastky úveru (úverový limit) vo výške 1.500,- eur s ročnou úrokovou sadzbou úveru vo výške 70,01%. V čl. 6. pod označením „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v EUR (nevypĺňajte)“ je navrhovateľom dňa 26.11.2010 ako schválená výška úverového limitu uvedená suma 1.050,00 eur a ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,00 %.

Z týchto skutočností tak mal súd za preukázané, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko odporcovia vo svojej žiadosti navrhovali uzavretie úverovej zmluvy s výškou úveru (úverového limitu) 1.500,00 eur a výškou úrokovej sadzby 70,01% ročne, avšak bol im poskytnutý úver resp. úverový limit v inej výške ako žiadali, pri inej výške úroku z úveru. Medzi navrhovateľom a odporcami teda nedošlo k zhode v prejavoch vôle o podstatných náležitostiach zmluvy o úvere, a síce o výške poskytnutého úveru a o výške úrokovej sadzby. Zo skutočností, že navrhovateľ dňa 26.11.2010 schválil úver v inej výške ako žiadali odporcovia, vyplýva, že s návrhom odporcov zo dňa 19.11.2010 nesúhlasil, ale tento návrh odmietol a urobil voči odporcom nový návrh, pretože jeho prejav vôle obsahoval zmenu prijatého návrhu. V konaní pritom nebolo preukázané, že by odporcovia s týmto novým návrhom súhlasili, keď ich podpis na zmluve je zo dňa 19.11.2010. Okrem toho treba poukázať na skutočnosť, že odporcovia ako spotrebiteľia nemohli ovplyvniť obsah takejto zmluvy relevantným spôsobom, keď nemali v čase podpisu takejto zmluvy vedomosť, v akej výške im bude poskytnutý úver a za akých podmienok. Týmto sa vopred vzdali svojich práv, pričom takýmto konaním bol jednoznačne zvýhodnený navrhovateľ, ktorý si ako podnikateľský subjekt mohol takmer jednostranne určiť všetky podstatné podmienky takéhoto záväzkového vzťahu.

Súd vzhľadom na takto zistený skutkový stav dospel k záveru, že medzi navrhovateľom a odporcami nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko tu nedošlo ku zhode v prejavoch vôle o podstatných náležitostiach zmluvy. Keďže súd dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, odporcovia sa čerpaním peňažných prostriedkov na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatili, preto sú v zmysle § 457 OZ povinní navrhovateľovi vrátiť všetko, čo na základe tejto neplatnej zmluvy dostali, nakoľko sumu 792,34 eura čerpali bez právneho dôvodu. Z Karty klienta (č.l. 17)

vyplýva, že odporcom bola suma 792,34 eura vyplatená dňa 26.11.2010. Návrh bol na súde podaný dňa 30.09.2013.

Vyššie citované ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 OZ, a je treba aplikovať ho prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihladnúť na premlčanie ex offa, teda aj bez toho, aby sa odporcovia premlčania dovoľávali v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihladať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku.

Premľčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premľčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Nakoľko medzi účastníkmi nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, boli v zmysle § 457 OZ povinní vydať si navzájom plnenia, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Dvojročná subjektívna premlčacia doba, v rámci ktorej mal navrhovateľ právo žiadať od odporcov vydanie bezdôvodného obohatenia súdnou cestou, začala v zmysle § 107 ods. 1 OZ plynúť najneskôr dňa 27.11.2010 (keď 26.11.2010 odporcovia čerpali finančné prostriedky navrhovateľa) a uplynula dňa 27.11.2012 (utorok). Návrh na začatie konania bol podaný na súde dňa 30.09.2013. Pretože súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihladnúť na premlčanie nároku voči spotrebiteľom ex offa, na túto skutočnosť prihladol, dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa v celom rozsahu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Predmetom návrhu bola aj požiadavka navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle čl. 14 bodu 14.1 zmluvných dojednaní. Nakoľko však k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania v zmysle vyššie uvedeného vôbec nedošlo, nemohlo dôjsť ani k uzavretiu písomnej dohody o zmluvnej pokute.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval návrh navrhovateľa v celom rozsahu za nedôvodný a preto ho vo výroku II. zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 OSP, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

O náhrade trov konania odporcov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď plne úspešným odporcom vo výroku III. právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože si toto právo v konaní neuplatnil a ani im v konaní žiadne trovy nevznikli.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešných odporcov, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 142 ods. 1 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania v sume 388,85 eura.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania, v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, a uznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 3 úkony právnej služby á 101,25 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 14.01.2015, účasť na pojednávaní dňa 29.10.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 303,75 eura,

- režijný paušál pri úkonoch právnej služby: 1x 8,04 eura (s poukazom na 1SprV/654/2014 došlo k prevzatíu právneho zastúpenia v roku 2014), 2x 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 24,82 eura,

- cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 29.10.2015 vlakom 2x 2,18 eura; t.j. 4,36 eura;

- náhrada za strata času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 29.10.2015 za 4 polhodiny á 13,98 eura; t.j. 55,92 eura,

teda celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 388,85 eura, ktorú náhradu trov konania je navrhovateľ povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

Súd neuznal právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka náklady na cestu osobným motorovým vozidlom, nakoľko nepreukázal, že by mu takéto náklady skutočne vznikli, t.j. že by na cestu na pojednávanie a späť bolo použité motorové vozidlo právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, nakoľko vychádzajúc z Osvedčenia o evidencii vozidla, motorové vozidlo je vlastníctvom spoločnosti OREA Consulting, spol. s r.o., a preto súd uznal za opodstatnené iba cestovné náklady na cestu vlakom zistené zo stránky cp.atlas.ak, vo výške 2,18 eur za jednu cestu.

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporcov a vystupoval na strane odporcov, ktorým právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko boli v konaní úspešní. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 24 OSP, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv odporcov, a síce prevzatie právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, vyjadrenie vo veci samej s argumentáciou vzťahujúcou sa na prejednávany prípad, ako aj účasť na pojednávaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.